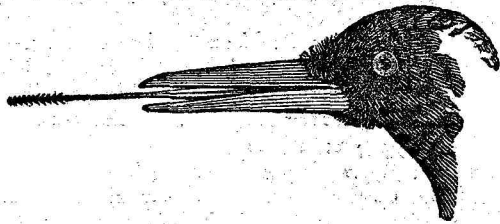

πλέει ἐν τῇ ὕδατι. Ἡ οὐρά του εἶναι ἡ κώπη τῆς λέμβου τὴν ὁποίαν ὁ ἄνθρωπος ἐφεῦρε καὶ τὴν μεταχειρίζεται διὰ τῆς χειρὸς του.

Εἶδετε ἄνθρωπον διατρυπῶντα βράχον· πρὸς τοῦτο μεταχειρίζεται ἐργαλεῖον. Ὁ δρυοκολάπτης ἔχει ῥάμφος τὸ ὁποῖον ἐργάζεται ὡς τὸ ἐργαλεῖον τοῦ τρυπῶντος τὸν βράχον. Διὰ τοῦ ῥάμφους του διανοίγει ὅπας ἐν τοῖς δένδροις, καὶ ἀκούετε τὸν ἦχον τοῦ ἐργαλείου του, ὡς ἀκούετε τὸν τοῦ τρυπῶντος τὸν βράχον.

Ὁ δρυοκολάπτης διανοίγει ὅπας ὅπως εὕρισκῃ σκώληκας καὶ ἔντομα, τὰ ὁποῖα τρώγει.

Ἀλλὰ τὸ ἐργαλεῖον τοῦ δρυοκολάπτου εἶναι τι πλειότερον σμίλλης· εἶναι σμίλλη μὲ ὄργανον ἐντὸς αὐτῆς, χρησιμεῖον πρὸς ἀνάληψιν τῶν ἐντόμων ἢ σκωλήκων τὰ ὁποῖα εὕρισκῃ διὰ τῆς διατρήσεως. Εἶναι μακρὰ γλῶσσα, ἀπολήγουσα εἰς ὀστεώδη ἀγκύλην.

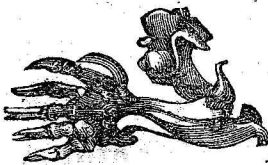

Αὕτη ἔχει ὀξεῖς ὀδόντας κλίνοντας πλαγίως. Διὰ ταύτης ἔχει ἐπομένως δύο ἐργαλεῖα ὁμοῦ, τὰ ὁποῖα μεταχειρίζεται ὡς ἐξῆς. Ὅπταν διατρυπᾷ τὸν κορμὸν τοῦ δένδρου τὸ ῥάμφος εἶναι κεκλεισμένον, ἀλλ' ἅμα φθάσῃ εἰς ἔντομον ἀνοίγει τὸ ῥάμφος, καὶ φέρει τὴν γλῶσσαν πρὸς αὐτὸ καὶ τὸ συλλαμβάνει. Ἐπειδὴ ὁ δρυοκολάπτης ἐργάζεται τραχεῖαν ἐργασίαν διὰ τοῦ ῥάμφους του, τὰ ὀστᾶ τοῦ κρανίου εἰσὶ πολὺ βάρεα καὶ ἰσχυρὰ, ἔχει δὲ καὶ πόδας στερεοὺς διότι ἐνῶ ἐργάζεται ἔχει ἀνάγκην νὰ ἴσταται στερεότατα ἐπὶ τοῦ κορμοῦ· ἔχει ἐπομένως ὄνυχας μεγάλους οἷους βλέπετε ἐνταῦθα εἰκονιζομένους.

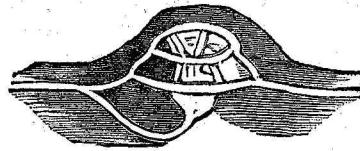

Ζῶα τινα ἔχουσιν ἐργαλεῖα δι' ὧν σκάπτουσιν. Ὁ ἐλέφας ἔχει μακροὺς καὶ ἰσχυροὺς ὀδόντας· διὰ τούτων ἀνασπᾷ ῥίζας διαφόρων εἰδῶν ἐκ τοῦ ἐδάφους ἐξ ὧν τρέφεται. Ἡ ὄρνις σκάπτει διὰ τῶν ποδῶν της, ὅπως εὕρισκῃ σπόρους. Ὁ χοῖρος σκάπτει διὰ τοῦ ῥύγχους του.

Ὁ ἀσπάλαξ ἔχει ὅμοιον τρόπον ὅπως σκάπτῃ· τὸ ζῶον τοῦτο ἔχει ἰσχυροὺς ὄνυχας δι' ὧν ἀροτριᾷ καὶ σκάπτει. Ἡ εἰκὼν αὕτη δεικνύει τὰ ὀστᾶ ἐνὸς τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν του. Εἰσὶ λίαν ἰσχυροὶ καὶ βαρεῖς καὶ κινῶνται δι' ἰσχυρωτάτων μυνῶν. Διὰ τῶν ἐργαλείων τούτων ὁ ἀσπάλαξ κατασκευάζει σύραγγας καὶ στοάζ ἐντὸς τοῦ ἐδάφους.

Ἡ κατοικία τοῦ ἀσπάλακος εἶναι περίεργος· σύγκειται ἐξ ἐνὸς μεγάλου δωματίου, μετὰ διαφόρων στοῶν καὶ διόδων. Ὁ ἀσπάλαξ πρῶτον ἀνεγείρει λοφίσκον στρογγύλον, πιέζων τὴν γῆν ὅπως τὸν καταστήσῃ στερεόν. Εἶτα σκάπτει τὸ στρογγύλον αὐτοῦ δῶμα, ἐνθα κατοικεῖ, καὶ τοὺς διαδρόμους αὐτοῦ. Ἐκ τῆς

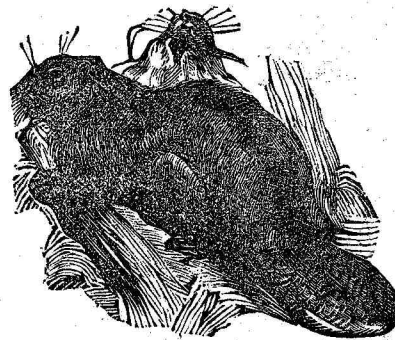
εἰκὼνς ταύτης δύνασθε νὰ νοήσητε πῶς τοῦτο ποιεῖ. Βλέπετε ὅτι ὑπάρχουσι δύο κυκλοτερεῖς διάδρομοι, ὁ

εἷς ἐπὶ τοῦ ἐτέρου ὅτι δὲ οὗτοι συγκοινωνοῦσι διὰ πέντε διόδων. Τὸ κυκλοτερές δωματίον συνδέεται πρὸς τὸν ἄνω διάδρομον διὰ τριῶν διόδων. Βλέπετε ἐπίσης ὅτι ἔχει βαθεῖαν διόδον ἐν τῇ πυλμένει, ἡ ὁποία ἀνοίγει εἰς διόδον ἐκβαίνουσαν ἀπὸ τοῦ κατωτέρου διαδρόμου. Ἡ διόδος αὕτη καὶ ἑτέρα ὁμοία πρὸς αὐτὴν φέρουσιν εἰς τὸν ἀνοικτὸν ἀέρα. Αἱ ὑπόγειοι δὲ αὗται διόδοι ὑποτίθενται ὡς χρησιμεύουσαι αὐτῇ νὰ ἐξέρχεται ὁσάκις φόβος περὶ τῆς συλλήψεως αὐτοῦ ὑπάρχει.

Ὁ ἀγριοποντικός, ὡς κοινῶς καλεῖται, εἶναι μέγας σκαφεύς. Σκάπτει τὴν ὁπὴν του ἐνθα ζῇ κατ' ἴδιον τρόπον. Σωρεύει γῆν τὴν ὁποίαν ἀνεμίζει διὰ τῶν ὀπισθίων ποδῶν του, τὰ ὁποῖα ἔχουσι τὸ σχῆμα πτύου.

Ὁ κάστωρ εἶναι περιεργότατον ζῶον. Δὲν ζῇ μό-

νον ἀλλὰ πολλοὶ ζῶσιν ὁμοῦ. Ζῶσιν ἐντὸς καλύβης, τὴν ὁποίαν κτίζουν διὰ κλάδων δένδρων καὶ λάσπης, ἀντὶ ἀσθεστοῦ. Συνάγοντες τοὺς κλάδους πολλάκις μασσῶσιν αὐτοὺς διὰ τῶν ὀξέων

καὶ ἰσχυρῶν ὀδόντων των, μεταχειρίζονται δὲ τὰς πλατείας οὐράς των πρὸς ἰσοπέδωσιν τῆς λάσπης.

Οἱ κάστορες κτίζουν τὴν καλύβην των πλησίον εἰς ῥύακα, ἡ εἰσοδος δὲ αὐτῆς εἶναι ὑποκάτω· ὥστε πηγαίνουσιν ὑποβρυχίως ὅπως εἰσέλθωσιν εἰς αὐτήν. Πρὸς ἀποτροπὴν δὲ τοῦ ὕδατος νὰ εἰσέρχεται ἐντὸς τῶν καλυβῶν των κτίζουν προτειχίσματα. Τὸ θέρους δὲν ζῶσιν ὁμοῦ ἐν συνοδείαις ἀλλ' ἕκαστος ποιεῖ ἰδίαν φωλεάν. Τὸ φθινόπωρον συνάζονται ὁμοῦ, καὶ ἐνοῦνται εἰς κατασκευὴν τῶν προτειχισμάτων καὶ καλυβῶν των.

Ἡ ΠΡΩΤΗ ΗΛΙΚΙΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ *

Ἐκ τῆς ἐπισήμου Καταστατικῆς πληροφορούμεθα, ὅτι ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὴν ὀκταετίαν 1866—73 ἔγεν-

* Ἐκ τῆς «Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως».